

Güneşin İnsan İçin Anlamı: İnanç Boyutu ve Mitoloji

Meaning of Sun for Human: Faith size and Mythology

Mustafa TÖZÜN

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı AD

İletişim: mtzn76@gmail.com

ÖZET:

Kadim çağlardan günümüze, Güneş insanı en çok etkileyen gök cisimlerinden biri olmuştur. Bütün dinlerde ve mitolojilerde, Güneş'i tanrısal bir figür olarak görürüz. Güneş; ezoterik Bir'in, Birlik'in, Düzenin ve Adaletin sembolüdür. Krallar Güneş Tanrısının yeryüzü temsilcisidir. Bu çalışmada, Güneş'in insan ve toplumların inanışlarındaki yeri konu edilmiştir.

Anahtar kelimeler: Güneş, İnanç, Mitoloji, Sağlık

ABSTRACT

From ancient times to the present, the Sun has been one of the most influential celestial bodies on people. We see the Sun as a divine figure in all religions and mythologies. The Sun is the symbol of the esoteric One, Union, Order and Justice. Kings are the representatives of the Sun God on earth. In this study, we mentioned the importance of the Sun on the beliefs of the people and society.

Key words: Sun, Faith, Mythology, Health

1. Giriş:

Samanyolu Gökadasında, bilinen yaklaşık 200 milyar yıldızdan biri Dünyamızın da yıldızı olan Güneş'tir. Güneş'in kütlesi sıcak gazlardan oluşur ve çevresine ısı ve ışık şeklinde radyasyon yayar. Güneş'in çapı Dünya'nın çapının 109 katıdır. Güneş'in yüzey sıcaklığı 5.500 °C'dir. Güneş'ten çıkan enerjinin 2.2 milyarda biri yeryüzüne ulaşır. Güneş'in üç günde yaydığı enerji Dünya'daki tüm petrol, ağaç, doğal gaz vb. yakıta eşdeğerdir. Güneş ışınları 8.44 dakikada yeryüzüne ulaşır. Güneş'in çekim kuvveti Dünya yer çekiminin 28 katıdır (Güneş).

Bu çalışmamızda; *“Ay ile İlgili İnanışlar ve Ay'ın Sağlık ve Davranışlar Üzerine Etkileri Üzerine Araştırmaların Sonuçları Arasında Uyumluluk Var mı?”* isimli çalışmamızın tamamlayıcısı olmak üzere “Güneş” konusu ele alınmıştır ve “Ay” çalışmasındaki usül ile konu işlenmiştir. Bu çalışmamızdaki bazı bölümler “Ay” konulu çalışmamızdaki bölümleri içermektedir ki bunun nedeni işlenen konunun hem Ay hem de Güneş ile ilgili olmasıdır.

Bu çalışmamızın amacı; Kadim çağlardan bugüne insanın bedensel, ruhsal ve sosyal bütünlük içerisinde tüm varlığı ve yaşamı içerisinde Güneş'in rolünü ele almaya çalışmaktır. Bu çalışmada; Güneş ile ilgili inanışların ve Güneş'in fiziksel ve ruhsal sağlık üzerine etkilerinin bir arada sunulması amaçlanmıştır. Bu çalışmada, kadim çağlardan günümüze Güneş'in insan ve toplumların inanışlarındaki yeri konu edilmiştir.

2. Güneş tapımları ve Mitolojide Güneş:

Kadim çağlardan günümüze Güneş, insanı en çok etkileyen gök cisimlerinden biri olmuştur ve insanın fiziksel, ruhsal ve sosyal sağlığına etkileri fark edilmiştir. Bütün dinlerde ve mitolojilerde Güneş'in tanrısal bir figür olarak yer aldığını görürüz. *Mircea Eliad'ın, “Dinler Tarihine Giriş”* isimli kitabındaki “Güneş ve Güneş Tapımları” bölümünde yer alan bilgileri şöyle özetleyebiliriz: *“Güneş Tapımı* Mısır'da, Asya'da ve eski Avrupa'da belli bir başarı yakalayıp gelişim göstermiş ve Mısır'da gerçek bir atılım yapmıştır. Güneş tapımının Atlantik ötesinde yalnızca Peru'da ya da Meksika'da gelişmiş olmasını, yani yalnızca belli bir siyasal örgütlenmeye sahip "uygar" halklarda gelişmiş olmasını dikkate alırsak, güneş *hiyerofanilerinin* üstünlüğü ile "tarihsel" gelişmeler arasında bir uyum olduğunu görebiliriz. Güneş'in; krallar, kahramanlar ve imparatorlar sayesinde “tarihin ilerlediği” yerlerde hüküm sürdüğünü söyleyebiliriz. Samoyedler Güneş'in ve Ay'ın, Num'un (Gök) gözleri olduğunu söylerler: Güneş iyi göz, Ay kem gözdür. Göğün Yüce Varlığının Güneş ile özdeşleştirilmesi Afrika'da sık görülen

bir olaydır. Pek çok Afrika halkı “Yüce Varlık”a “Güneş” adını verir. İnsan soyunu yaratan Güneş Miti ve Güneş Tanrısıyla, belli bir sınıftan gelen insanlar arasındaki -soy ve aile- ilişkileri kayda değer olgulardır. Ama bu yalnızca Güneş tanrısına özgü bir ayrıcalık değildir... Avustralya'da insanlar ve Güneş arasındaki ilişkiler başka bir düzlemde de geçerlilik kazanabilir; İnsan, erginleme törenleri aracılığıyla Güneş ile özdeşleşir. Adayın başı kırmızıya boyalıdır, saçlarını ve sakalını kazıtmıştır, simgesel bir biçimde “ölür” ve ertesi gün Güneşle birlikte yeniden doğar (Yazarın görüşü: Hz. İsa'nın (a.s.) çarmıhta ölmesi ve 3 gün sonra dirilmesi ile benzerlik görülmelidir.)... Bu erginleme sahnesi, adayı Yaratıcının oğlu Güneş kahramanı *Grogoragalli*'yle özdeşleştirir. Böylece Güneş, her sabah yeniden dirilen “ölümün” ilk örneği olur... Ay'dan farklı olarak Güneş, ölmeden cehennemden geçme ayrıcalığına sahiptir (Yazarın görüşü: İslam inancında da yer alan ölümlerin Cehennemi görmeden Cennete giremeyeceği inancı ile benzerlik görülmelidir.)... Yeni Zelanda'da ve Yeni Hebrid'lerde Güneş'in batışını izleyen kimsenin öleceği inancı doğmuştur. Polinezya'daki öteki adalarda yerin en batı köşesi, “ruhların atladığı yer” olarak adlandırılır. Dünyanın çeşitli bölgelerinde, şeflerin doğrudan Güneş'ten geldiklerine inanılmaktadır; Polinezyalı şefler, Natchez ve İnkâ topluluklarının şefleri, Hitit kralları (“Güneşim” olarak nitelenirler) ya da Babil kralları... ya da Hint kralları “Güneş”, “Güneşin Oğlu”, “Güneşin torunları” sıfatlarına ya da adlarına sahiptirler (Not: Hristiyanlara göre Hz. İsa'nın (a.s.) “Tanrının oğlu” kabul edilmesinin Güneş ile bağlantısını Hristiyanlık ile ilgili bölümde detaylı olarak sunacağız.). Mısır dini kadar hiçbir din Güneş tapımının etkisinde kalmamıştır (Bkz: Mısır ve Güneş bölümü.). Güneş, Yunanistan'da, İtalya'da ancak ikinci sırada yer alır. Roma'da Güneş tapımı, İmparatorluğa, doğulu gnostikler aracılığıyla girmiş ve imparatorlar tapımının yanı sıra, bu imparatorlukta yabancı bir tapım olarak oldukça yapay bir gelişim göstermiştir. Hindistan'da; *Sükta Puruşa*'ya göre Güneş, kozmik dev *Puruşa*'nın gözünden doğmuştur; öyle ki, ölünce insanın bedeni ve ruhu kozmik deve, gözü ise Güneş'e gitmektedir... Güneş'in, aynı din içinde bile, “çelişkili” demesek bile “farklı” düzlemlerde değerlendirildiği görülmektedir: Örneğin Budha... Evrenin Hükümdarı niteliğiyle Güneş ile özdeşleştirilmiştir... Bununla birlikte Budizm'de de tüm Hint mistik dinlerinde olduğu gibi Güneş başrolde değildir... Meksikalılar, sürekli olarak Güneş'e mahkumları adayarak, güneşin sürekliliğini sağlamak isterler; çünkü kanın, Güneş'in tükenen enerjisini yenileyeceğine inanırlar.” (Elliad, M.).

2.1. Yakın Doğu ve Güneş:

Yakın Doğu Mitolojisine baktığımızda; Güneş tanrısının adı Sümerlerde *Utu*, Akadlarda *Şamaş* (Arapça; *Şems*) olduğunu görürüz. *Utu* her sabah Mezopotamya'nın doğusundaki dağlardan yola çıkar. Gün boyunca canlılar için ışık sağladıktan sonra batıdan doğuya doğru aksi yönde istikamet ederken “*Ölüler Diyarı*”nı ziyaret eder. *Utu* hem canlıların hem de ölülerin yargıcidir. Babil hükümdarı *Hammurabi'nin Kanunnamesi*'nde *Şems*, “*Göğün ve Yerin Büyük Yargıcı*” olarak nitelendirilir. Adalet Tanrısı olan *Şamaş*, *Hammurabi*'ye otoritenin simgesi olan bir ölçüm değneği ve halatını teslim eder. Babil Tanrılarında *Marduk*'un adı “*Utu'nun Buzağısı*” anlamına gelir (Mitoloji, ss.40-43).

Marduk efsanesi M.S. 2012 yılında kıyametin kopacağı Maya efsanesi ile paralellik göstermiş ve Yeni bir Çağın gelişi bütün dünyayı etkilemişti. Bu inanışların astrolojik, göksel kökenleri vardır. Babil'in *Enuma Eliş* Destanı'nda *Marduk*'un; adaletin, düzenin gücü olarak kaos güçleri ile savaşı anlatılır. *Marduk*; mahkûmiyetten kurtulana dek Babil sokaklarında düzensizlik hüküm sürecektir. Daha sonra *Marduk*, *Tiamat* ve onun şeytani güçlerine karşı tanrıların gücünü temsil eden bir tören alayına önderlik eder. *Marduk*'un, *Tiamat*'ı ve onun isyankâr güçlerini alaycı bir savaştan sonra yenmesi ve evrende düzeni kurmasından sonra Babilliler onun suretini, Babil sokaklarında gösterişli bir resmi törenle taşıyacaklardır. Bu büyülü yöntemle insanlar, kaderlerini kontrol eden tanrıları etkilemeyi ve bereket, bolluk ve iyi talihle dolu bir yıl getirmeleri için ikna etmeyi ummuşlardır (Mersin, M.A.).

Burak Eldem'in “*2012: Marduk'la Randevü*” isimli kitabında *Marduk* konusu etraflica ele alınmış ve kadim bilgeliğin M.S. 2012 için neyi haber verdiği anlatılmıştır. Bu bilgilerden yararlanarak *Marduk* ile ilgili şu bilgileri aktarabiliriz:

“... Babil efsanelerinde büyük Tanrı *Marduk*'tan söz ediliyordu. *Marduk* dünyayı büyük afetlerle cezalandırıyordu. Günümüz gökbilim araştırmacılarından bazıları onun ne olduğu üzerine bir tez ortaya koymuştu... Buna göre Babil Tanrıları Güneş Sistemi'nde yer alan gök cisimlerinden başka bir şey değildi. Tanrılar arasında olan savaşlar da göklerde gök cisimleri arasında yaşanmış ve eski çağlarda insanlar bunları gözlemleyerek efsaneler aracılığıyla gelecek nesillere aktarmışlardı...”

Mezopotamya Yaratılış Efsanesi'ne (*Enuma Eliş*) bakıldığında, anlatımın Güneş Sistemi'nin yaratılışından başlaması, buna bir kanıt niteliğindedir. Buna göre efsanede adları geçen Tanrıların hangi gök cisimlerine denk geldikleri bulundu. Efsane şöyle başlıyordu:

'Yükseklerde Gök henüz isimlendirilmemişken,

Ve aşağıda, Dünya çağırılmamışken;

Boş ama başlangıçta mevcut olan Apsu;

Vücuda getiren onları

Mummu ve Tiamat hepsini doğurandı o;

Birbirine karışmıştı suları

Saz bitmemişti, bataklıklar ortaya çıkmamıştı.

Tanrıların hiçbiri vücuda gelmemişti,

Hiç birinin adı yoktu, kaderleri belirlenmemişti;

İşte tam ortalarında Tanrılar şekillendi.'

Bu efsanenin tamamına göre Tanrıların hangi gök cisimlerine denk geldiklerini öğrenebiliriz. Güneş Sistemi'nin yaratılışından bahseden bu efsaneye göre başlangıçta mevcut olan APSU, GÜNEŞ'ti. Diğerleri:

Mummu, Merkür'dü;

Venüs, Lahamu'ydu;

Mars, Lahmu'ydu.

İsimleri 'Lhm' kalıbından gelen ve SAVAŞ anlamında olan *lahamu* dişil bir sözcük, *lahmu* eril bir sözcüktü. Venüs ve Mars'ın birçok mitolojide Savaş Tanrı ve Tanrıçası olması şaşırtıcı değildi.

Ay; Kingu'ydu;

Jupiter, Kişar'dı;

Satürn, Anşar'dı;

Plüton, Gaga'ydı...

Ve efsanenin en can alıcı noktası *Tiamat*'tı!

Bugün Mars ile Jupiter arasında bir "ASTROİD KUŞAĞI" mevcuttur. Oysaki bu astroid kuşağı, bir zamanlar var olan ve bir çarpışmayla parçalanan gezegenin kalıntılarıdır. Bu kayıp gezegen, Mezopotamya Yaratılış Efsanesi'ndeki *Tiamat*'tı.

Tiamat, Marduk'la çarpışmış ve yenilmişti. Bu savaş, efsanede şöyle anlatılmıştır:

'Efendi (Marduk) onu (Tiamat) yakalamak için ağzını yaydı;

Kötü Rüzgâr'ı, en arkadakini, onun yüzüne doğru fırlattı.

Tiamat ağzını açıp onu yutmaya kalkınca

Kötü Rüzgârı ileri sürdü ki dudaklarını kapayamasın.

Derken şiddetli fırtına Rüzgârları göbeğine saldırdı.

Bedeni ayrıldı, ağzı kocaman açıldı.

Oraya bir ok fırlattı, göbeğini yarıdı.

İçini parçaladı, rahmini yarıdı.

Sonra bir midye gibi onu ikiye ayırdı.

Onu böylece alt edip, yaşam nefesini söndürdü.'

Böylece *Marduk Tiamat*'ı parçalayarak bir Astroid Kuşağına dönüştürmüştü... Hz. İbrahim (a.s.) Kâbe'deki tüm putları parçalayıp birini sağlam bırakmış, onun boynuna baltasını asmıştı. O sağlam kalan put Marduk'u simgeleyen puttu...

Marduk'un yörüngesi üzerinde bulunan, Mars ile Jüpiter arasındaki astroid kuşağının bulunduğu yerden, her geçişinde büyük afetlerin olduğundan söz edilmektedir. Marduk'un son geçişi M.Ö. 1.649 yılına denk geliyordu. Bu yıllarda dünyayı sarsan büyük doğal afetlerin olduğu görülmektedir. Mısır M.Ö. 1.650 dolaylarında yaşadığı doğal afetlerden sonra *Hiksosların* işgaline uğramıştır. M.Ö. 1.900'lerden sonra yavaş yavaş *Ön Asya*'ya yerleşmeye başlayan *Hititler*, M.Ö. 1.650 dolaylarında ani ve etkili bir biçimde bu toprakları ele geçirmişlerdir. Girit'te görkemli bir uygarlık kuran *Minos Uygarlığı* MÖ 1.650 dolaylarındaki depremler ve tsunamilerin ardından bugünkü *Santorini* ismiyle bilinen *Thera Adası*'ndaki volkanın patlamasıyla çok kısa bir sürede güç kaybetmiş ve kuzeyden gelen savaşçı Yunan kabilelerin işgaline uğramıştır. Yine aynı zamanlarda başta *Harappalılar*ın *Mohenjo-Daro* kenti olmak üzere *İndus Vadisi* ve eski *Sarasvati Irmağı* kıyısındaki kentler kuzeyden gelen barbar ve göçebe uygarlıklar tarafından işgal edilmiştir.

Marduk 3.661 yıllık bir periyot izlemektedir. Buna göre M.S. 2012 yılında yine astroid kuşağının olduğu yerden geçecek ve dünyayı etkileyecektir... Tıpkı ezoterik kaynakların bildirdiği gibi... Böylece BEKLENEN TUFAN için süreç başlamış olacaktır. *Marduk*'un geçişiyle insanlık yeni bir çağa girecek ve UYANIŞ başlayacaktır! Babillilerin *Marduk* dedikleri bu gezegene daha önceleri Sümerler *NİBURU* adını vermişlerdi. Günümüzde NASA onun varlığı hipotezini kabul ederek ondan *GEZEGEN X* olarak söz etmektedir... *Gezegen X*'in yörüngesinin Güneş Sistemi'ndeki tüm gezegenlerin yörünge yönüne zıt olduğu kabul edilmektedir... *Marduk*'un 3.661 yıllık periyodunu inanılmaz bir şekilde Babilliler hesaplamış ve şifrelemişlerdi...

Babil'de 20'li sayma sistemi kullanılıyordu. Bu sistem bize saat birimleri olarak ulaşmıştır: 1 saat 60 dakika, 1 dakika 60 saniyedir. Babilliler göklerle ilgili hesaplamalar için büyük sayılar kullanıyorlardı. Bu sayıları çivi yazısıyla ifade ediyorlardı. İşte 3 çivi çiziliyle belirttikleri büyük bir sayıya ŞAR adını vermişlerdi. Üç çizikle bildirilen Şar 60 sayısının üslerini ifade etmekteydi. Buna göre;

III (ŞAR);

Üçüncü çizik; $60^0 = 1$,

İkinci çizik; $60^1 = 60$,

Birinci çizik; $60^2 = 3600$ sayılarının toplamıydı.

$1 + 60 + 3600 = 3661$ sayısı Marduk'un periyod süresini veriyordu.

Şar, diğer uygarlıkların mitoslarında da sembolize edilmişti. Yunan Okyanuslar Tanrısı *Poseidon*'un 3 dişli yabası bunlardan biriydi. *Marduk*, Hıristiyanlıkta Şeytan'la özdeşleştirilmiş, *Poseidon*'un 3 dişli yabası Şeytan'ın eline verilmişti. Romalılar bu çizikleri birer adet olarak kabul etmişler ve 'III = ŞAR' onlar için $1 + 1 + 1 = 3$ 'e denk gelmiştir. Üçün Romalılarda ve daha sonra Hıristiyanlarda "uğursuz sayı" olarak ilan edilmesinin nedeni buydu. *Yuhanna İncili*'nde ise *şar* başka türlü şifrelenmişti: Kıyamet öncesi ortaya çıkacak olan Canavar'ın sayısı olarak... Bu sayı 666'dır. *Şar*'ın (III), 60'ın üstü olarak ifadesiyle, 1 olarak ifadesinin karışımı olarak oluşan 666 sayısı, kıyamet öncesi *Marduk*'un, 2012 yılında geçişiyle BEKLENEN TUFAN'ın olacağı ve Kıyamet'in gerçekleşeceğini anlatır. '666' Marduk'un sayısıdır, Hıristiyanlar onu Şeytan'la özdeşleştirdikleri için bu sayı Şeytan'ın da sayısıdır..." (Eldem, B.,2003).

2.2. Mısır ve Güneş:

Kadim Mısır'da *Horus*'u hatırlamak gerekir. *Osiris* ve *İsis*'in oğlu olan *Horus*; Gök Tanrısı kimliğiyle Güneş'in ve Ay'ın koruyucusu idi. Güneş, *Horus*'un SAĞ gözü idi. Ay ise *Horus*'un SOL gözü idi. Bu bilginin ne anlama geldiğini anlayabilmek için Orjinal YOGA Sistemi'ni de bilmemiz gereklidir. Aşağıda, ilgili bölümde bu konuyu da inceleyeceğiz. *Osiris*'in, kardeşi *Seth* ile olan hükümdarlık kavgasında *Horus*'un AY olan gözü *Seth*'in darbesiyle ağır yara alır *Toth*, *Horus*'un gözünü iyileştirir. Bu nedenle Mısır'da şifa için *Horus*'un gözüne yakarılırdı. Mısır'da mezarların içinde, yeniden doğuş sürecine yardımcı olacağına inanılan *Horus*'un gözü ile ilgili tasvirlerle rastlanır (Mitoloji, ss.82-93).

Mısır'da Güneş ile ilgili olarak *Ra*, *Amon-Ra*, *Aton* ve *Hathor*'dan da söz etmek gerekir. NTV Yayınlarından çıkan "Mitoloji" isimli kitaptan özetle şu bilgileri sunabiliriz:

"*Amon*; Hermopolis'in dördü erkek dördü kadın sekiz tanrısından biridir. Teb'de Güneş Tanrısı *Ra* ile birleştirildi. Beyaz tüylü yüksek bir taç giyen adam olarak resmedildi. Sekiz tanrı evreni yarattıktan sonra ölür ama Güneş'in doğuşunu ve Nil'in taşkınlarını etkilemeyi sürdürür. *Amon*'un kendi varoluşunu düşündükten sonra içinden çıkacağı yumurtayı yaptığı söylenir. Bu kozmik yumurta *tanrısal kaz* olarak ortaya çıkar.

Ra; her sabah gündüz teknesiyle gökte 12 saatlik bir yolculuğa çıkar. Gece batıdan aşağı iner ve 12 saatlik ölümler diyarındaki yolculuğunu yapar. Yılan *Apep* ve diğer karanlık güçler ile çarpışır ve doğudan yeniden doğar (Yazarın görüşü: Güneş tanrılarının doğudan doğup batıdan batması ve gece karanlık güçlerle savaşı Kur'an'da anlatılan "Zülkarneyn Kıssası ile karşılaştırılabilir ve ayrı bir çalışma konusudur.).

Mısır'ın 18. ve 19. Hanedanları *Luksor Tapınağı*'nda *Amon-Ra* ve ailesine tapar ve her yıl bir kez bu tapınakta şenlik düzenlerdi.

Aton; *Ra*'nın bir vechesiydi. Firavun *IV. Amenhotep* adını *Aheneton* (*Aton*'a hizmet eden) olarak değiştirdi. *Amon ruhban sınıfını* dağıttı. Tek tanrı olarak *Aton*'a taptı. *Aton*'un imgesi önce şahin başlı *Ra-Horakheti* oldu, sonra ise ışınlar saçarak yeryüzüne inen *güneş kursu* imgesi kabul edildi.

Hathor, doğurganlık tanrıçasıdır. Adı '*Horus'un konağı*' anlamına gelir. *Horus*'un hem eşi hem annesi hem kızı kabul edilirdi. *Hathor* çoğu kez bir inek (kozmetik inek) olarak tasvir edilirdi. Aşk, müzik ve neşe *Hathor*'un koruması altındadır. Yedi *Hathor* perisinin yeni doğmuş bir bebeğin yazgısını öngördüğüne inanılırdı. *Hathor* ölümler diyarına girişte ölümleri karşılardı. Güneş kursu takmış boynuzlu bir kadın veya inek olarak tasvir edilirdi (Mitoloji, ss.82-93)."

Joseph Campbell "Doğu Mitolojisi" isimli kitabında *Hathor* için şöyle yazmaktadır:

"*Neolitik kozmik inek tanrıçası olan Hathor'un dört bacağı dört bucağın sütunlarıdır. Böylece tüm ufku çevreleyen Hathor Ufukların Tanrıçası olarak da bilinir. Hathor'un karnı gök kubbedir. Ayrıca güneş, altın güneş şahini, Tanrı Horus doğudan batıya uçarak her akşam onun*

ağına girer, ertesi şafak tekrar doğar. Horus, böylece “annesinin boğası”, kendi babasıdır. Adının anlamı hat-hor “Hor’un evi” olan kozmik tanrıça da, böylelikle aynı anda alıcı kuş olan kendini doğuran tanrının eşi ve annesidir.” (Campbell, J.,2015).

Bu bilgilere tamamlayıcı olması için tanrıların isimlerinin kökenleri üzerine bazı bilgiler vermemiz konu hakkında aydınlanmamıza daha da yardımcı olacaktır.

Metin Bobaroğlu’ndan öğrendiğimize göre; AMON ismi iki ismin birleşiminden oluşur: Am-On. Am; Kozmik sevgi anlamındadır. On; Varlık anlamındadır. Ontoloji; Varlık Bilimidir. Amon; Kozmik Sevgi Varlığı anlamına gelir (Bobaroğlu, M., 2006). Kubilay Aktaş da “Celcelutiye” isimli kitabında aynı bilgileri tekrarlamaktır: Am-on-Ra. “Kozmik Sevgi Güneşi” dir (Aktaş, K., 2014). (Yazarın Görüşü: Bizce; Orijinal YOGA Sistemindeki en önemli mantra olan AUM (Om) ile Semavi dinlerdeki dua sözü “Amen, Amin” de AMON ile bağlantılıdır.).

Ra; Mısır’da Güneş Tanrısı, Güneş, Güneş Işığı, Işık, İlahi Işık, Nur demektir. İbranice Abba (=Baba) sözcüğü ile birleşince semavi dinlerdeki tanrı ismi Rab oluşur. Ra + Abba= Rab. Rab; Işık Babası demektir. Yoga Üstadı Akif Manaf’tan (Manaf, A., 2014a) konu ile ilgili olarak Guru hakkında bilgiyi de sunabiliriz. Hindu inanç sisteminde mürşit yerine Guru sözcüğü kullanılmaktadır. Gu: Karanlık; Ru ise Ra ile aynı anlamda, Işık demektir. Guru da karanlıktan aydınlığa kavuşturan anlamına gelir ki; Rab ile birebir aynı anlamı taşır (Bobaroğlu, M., 2006; Aktaş, K., 2014;).

Burada *Hathor’a* tekrar dönerek insanlığın sonu ile ilgili bir mitolojik bilgiyi daha GÜNEŞ bağlantılı olarak sunalım. NTV Yayınları Mitoloji kitabından:

“Ra yaşlanınca insanların kendisine karşı entrikalar çevirdiğini öğrenir. Gizlice tanrıları toplar ama insanlar bu buluşmadan haberdar olur ve çöle kaçar. Ra yıkıcı kisvesini Hathor kisvesiyle peşlerine gönderir. Hathor aslan tanrıça Sekmeth’e dönüşerek insanları kıyıma uğratar. Ra, onun herkesi öldürmesini önlemek için, kırmızıya boyanmış bol miktarda birayı tarlaların üstüne boşaltır. Hathor kan sandığı birayı çok içince artık avlanamaz. Hathor’un sakinleşmesi ve geri kalan insanların kurtulması üzerine, Ra da Nut’un sırtında gökyüzüne çekilir.” (Mitoloji, ss.82-93).

Bu mitolojik hikâyenin insanlığın sonu-kıyamet ile Güneş ilişkisini anlatması dünyamızın yaratılışı ve sonu hakkında bizlere önemli bilgiler vermektedir. Bu anlatımın Tevrat ve Kur'an karşılığı olması gerektiği üzerine yaptığımız araştırmalar sonunda, bugüne kadar güneş, kozmik inek ve kıyamet üzerine, erişildiğine rastlamadığımız sonuçlar elde ettik. Bunu yazımızın "İslam ve Güneş" isimli bölümünde ele alacağız.

Bu bölümde Heliolitik Kültürden de söz etmemiz gerekir. *Helios* (Bkz: Antik Yunan ve Güneş bölümü) ile bağlantılı olarak dünyanın büyük bir bölümüne yayılan ve neolitik ile megalitik kültürlerden ortaya çıkan gelenekler bileşimine *Heliolitik Kültür* adı verilir. *Heliolitik*, Güneş'e tapınmayı ifade eden bir kavramdır. En çok *Mısır*'da gelişmiştir ve bazılarının inanışına göre buradan da tüm dünyaya yayılmıştır.

W. B. Crow'un "*Büyünün, Cadılığın ve Okültizmin Tarihi*" kitabından aktarılan bilgilere göre; Piramitlerin yapılması ve işlevi, mumyalama, sünnet gibi uygulamalar *Heliolitik kültür* ile ilişkilidir (Evren ve İnsan, Devlerin dansı).

2.3. Antik Yunan ve Güneş:

Yunan Mitolojisi'ne baktığımızda; *Zeus* ile *Letho*'nun ikiz çocuklarından *Apollo* Güneş Tanrısı, *Artemis* Ay Tanrıçasıdır. Kehanet, müzik ve şifa tanrısı olan *Apollo* iyi bir okçudur. Kehanet kültürünün ortaya çıkışı *Delphoi*'deki *Python*'u öldürmesine dayanır. Salgınları başlatma ve bitirme gücünden dolayı Hekimlik tanrısı *Asklepios*'un babası sayılır. Lir çalmakta ustadır. Düdük çalan *Pan*'ı müzik yarışmasında yener (*Yazarın görüşü*: Sur'a üfleyen İsrail – düdük çalan *Pan* ile karşılaştırılmalıdır ve her ikisi kıyamet ile ölümü çağırırlar. *Apollo* ise Güneş olarak yaşamın sembolüdür. Lir; yaşam sevincini, fizyolojik aktiviteyi arttıran ezgileri, doğanın güzel seslerini sembolize eder.). *Apollo*, *Daphne*'ye âşık olur. Âşkı için *Leukippos*'u öldürür. (*Yazarın görüşü*: Güneş'in canlılar üzerinde cinsel gücü arttırıcı etkileri mitolojiye yansımıştır. Bu güç dengelenemediğinde yıkıcı sonuçlar doğurmaktadır.). Ancak *Daphne* ondan kaçır. Babası *Peneios* kızını Defne ağacına çevirir (Mitoloji, ss.136).

Apollon'un arkadaşları olan ilham ve bilgi perileri "Musalar" hakkında vereceğimiz bilgiler, Güneş'in insan üzerindeki fiziksel ve ruhsal tesirleri hakkında fikir verici olabilir. *Şefik Can*'ın "Mitoloji" eserinden *Musalar* hakkında şu bilgileri aktaralım:

“Tarih Musa’sı olan *Clio*, eski zamanlarda gelmiş, şanlar ve şerefler kazanmış büyük adamların zaferlerini, başardığı işleri terennüm ederdi. *Euterpe*, flüt çalar ve gönüllere lirik şiirler ilham ederdi. *Thalia*, insanlara neş’e ve kahkaha ilham ederdi... *Melpomene*, en büyük kahramanların ıstıraplarının, kederlerinin trajik sahnelerini canlandırır. *Terpsikore*, dans edenlerin adımlarını düzenler, ahengi tertiplerdi. *Srato*, sevmek zevkini ve aile yuvalarının tatlılıklarını kutlardı. *Polimnie*; Tanrıların büyüklüğünü anlatan, en eski, en güzel kasideleri okurdu. *Uranie*; yıldızların, göklerin sırlarını fanilere açardı. *Halliope*; güzel ve yerinde söz söyleyenlere ilham veren ve şairlere kahramanlık destanları yazdıran peri idi.” (Can, Ş., ss.64-65).

Antik Yunan ve Güneş başlığı altında *Helios*’tan da söz etmemiz de gerekir. *Helios* Güneş’in Efendisi olan Titandır. *Hyperion* ve *Theia*’nın oğlu olup yüzü Apollon’a benzemektedir. Genellikle başında Güneş ışınlarını simgeleyen tacıyla, 4 atın çektiği bir savaş arabasına binerken, sakalsız güzel yüzlü bir erkektir. Antik Dünya’nın Yedi Harikası’ndan birisi de Rodos’taki *Helios Heykeli*dir (Heliolitik Kültür için “Mısır ve Güneş” bölümüne bakınız.) (Helios).

2.4. Roma’da Mitra İnancı ve Hıristiyanlıkta Güneş Tapımlarının Etkisi:

Mitra kültü M.Ö. 1400’lerde oluşmuş Hindistan ve İran’a doğru yayılmıştır. Zerdüştlük öncesi İran’ın güneş, adalet ve savaş tanrısı *MİTRA* idi. M.Ö. 330’larda Makedonların Kralı Büyük İskender’in Persleri yenmesinden sonra Mitra Kültü Yunanistan, Makedonya ve Roma’ya geçmiştir. Roma’nın M.S. 325’de Hıristiyanlığı resmi din olarak tanınmasından sonra ne olmuştu? Hıristiyanlık Mitraizm’den apayrı bir semavi din midir? Yoksa onun etkilerini üzerinde taşıyan, Hz. İsa (a.s.) öğretisinin yok edildiği, pagan dininin yeni bir çeşidi midir? Bu soruların cevabını verebilmek için *Kürşat Haldun Akalın*’ın “*Mitra Efsanelerinin ve Mucizelerinin Hristiyanlık Üzerindeki Etkileri*” isimli çalışmasından elde ettiğimiz bilgiler üzerine Mitra dini ve Hıristiyanlık ile ilişkisini ve Hristiyanlıkta Hz. İsa’nın (a.s.) pagan tapımlarındaki Güneş tanrılarıyla özdeşleşmesi üzerine iddiaları özetlemeye çalışacağız:

“Mitra kültü Roma’ya ulaştığında Roma’nın Güneş Tanrısı *Sol* ile birlikte anılır. *Sol*, Mitra’dan daha üst düzeyde bir tanrıdır, Roma’ya göre. *Sol-Helios-Apollo* daha üst seviyedeki ilahlardan olması nedeniyle, gönderdikleri ulakları vasıtasıyla, Mitra’nın bütün eylemlerini

yönetmekte ve yönlendirmektedir. Zamanla *Mitra ve Sol* eşleşmeye ve uyumlu hale gelmeye başlamıştır. İnanışa göre; *Sol* bir ulak aracılığıyla Mitra'dan boğayı hançerlemesini ister. Mitra, boğayı hançerleyerek Güneş ilahına kurban olarak sunmakla, yeryüzündeki ve gökyüzündeki varlıkların yaratılma işini başlatmaktadır. Boğayı, kalbine indirdiği hançer darbeleriyle kurban ettikten sonra, boğanın tam öleceği sırada Ay'a dönüşmesi, kuyruğundan ve kanından ilk buğday ve üzüm tohumlarının çevreye yayılması, yumurtalığından akan döl suyu ile yeryüzündeki canlı varlıkların oluşması vs., gibi esatir algılamaları; boğayı bir yaratıcı, Mitra'yı da yaratılışın efendisi haline getirmiştir (Yazarın notu: Boğa'nın Ay ile özdeşliği burada da karşımıza çıktı. Buna karşılık Kozmik İNEK, GÜNEŞ olmalıdır. Bu konu, Bakara Suresi'ne getirdiğimiz yeni bir yorum ile bu çalışmamızda yer almıştır. Bunun için "İslam ve Güneş" alt başlığı altındaki bölüme bakınız.).

Mitraizm ile Hristiyanlık arasındaki pek çok benzerlik için *Kutsal Yemek Ayini* bir örnek olarak sunulabilir:

Aşai Rabbani Ayini (Kutsal Yemek Ayini-Ekmek-Şarap): Hristiyanlara göre Hz. İsa (a.s.) şöyle demiştir: "Gökten inmiş olan diri ekmek benim, bu ekmekten yiyen sonsuza kadar yaşayacak, dünyanın yaşamı uğruna vereceğim ekmek de benim bedenimdir. İnsanoğlunun bedenini yiyip kanını içmedikçe sizde sonsuz yaşam olmaz. Bedenimi yiyenin, kanımı içenin sonsuz yaşamı vardır ve ben onu son günde dirilteceğim. Çünkü bedenim gerçek yiyecek, kanım gerçek içecektir. Bedenimi yiyip kanımı içen bende yaşar, ben de onda."

Buna karşılık Perslilere ait metinlerde Zerdüş de, öğrencilerine şöyle demiştir, 'benim bedenimden yemeyenin ve kanımdan içmeyenin, benimle bir arada bulunmasına imkan yoktur; böyle bir kimsenin kurtuluşu da yoktur. Kutsal Yemel Ayini boğanın hançerlenerek kurbanına dayanır. Kutsal yemek ayini sırasında yaşanılacak göklere mucizevi yolculuk ile, Güneş ve Ay'la birlikte yedi gezegen arasında sıkı bir bağ kurulmuştur. *Saturn, Sol, Luna, Jupiter, Mars, Venus ve Mercury* ismini taşıyan bu yedi gezegen; mitraik tapınmanın yedi derecesinin koruyucuları olarak bildirilmiştir." (Akalin, K.H., 2009).

Zeitgeist (Zamanın Ruhu) Hareketi denilen bir topluluk, Hristiyanlık ve İsa hakkında İncil kaynaklı anlatılanları değerlendirerek O'nun "*Pagan Güneş Tanrısı'nın kişileştirilmiş hali*"

olduğu sonucuna varmaktadır. Bu konudaki detayları için internet ortamındaki Zeitgeist videolarına bakılabilir. Özetle şöyle denmektedir:

‘Zodyak 25.765 yılda bir astrolojik burçlardan biri üzerinden diğerine geçer. Her 25.765 yıllık zaman dilimi o burcun adıyla anılır. İsa’nın yaşadığı Çağ, Balık Çağı idi. Balık Sembolü, paganizmde Güneş Tanrısı için kullanılmaktaydı. İlk havarilerin balıkçı olmalarındaki gizli anlam budur.

İsa’nın üçüncü gün ölümden dirilmesi çok açıkça Yunan’ın şarap tanrısı *Dionysos* kültüründe aynen vardır. Hatta bu olayın anılması paganlar tarafından her yıl kutlanılmaktaydı. Yunan’da *pharmakos* denilen “günah keçisi” kavramını da görürüz. İsa’nın son kurban olmasından farklı bir şey mi?

Roma Mitracılığında da, Mitra’nın ölüp dirildiğini, kendini insanlık adına feda ettiğini görürüz.

Mısır da dahi Güneş Tanrısı *Horus*’un ölüp üç gün sonra dirildiğini görürüz... Velhasıl paganlıkta ne varsa bugünkü Hıristiyanlığa geçtiğini söylesek yanlış olmaz...

İsa’nın doğumu hangi gündür? 25 Aralık mı? Evet, Hıristiyan inancına göre...

İncil’de yıldız bilimcileri tekrar hatırlayın. Doğuda onun yıldızını gördük, diyorlardı. Bu yıldız “*Sirius*” yıldızıdır. Orion’un üç yıldızı ki bunlar İncil’de “*Üç Kral*” olarak sembolize edilmiştir. Bu üç yıldızın *Sirius* ile aynı hizaya geldiği tarih Güneş’in doğacağı yeri işaret eder, takvimler 25 Aralık’ı gösterdiğinde. Bakire Meryem, Başak (*Virgo*) Burcu’dur. *Virgo*, Latince *bakire* demektir. Meryem’in de bakireliği buradan gelir. *Virgo*, ekmek evi de demektir ki Başak Burcu elinde bir demet buğday tutan bakire olarak tasvir edilmiştir. 25 Aralık’da bir astrolojik olay gerçekleşir. 21 Aralık kış gündönümüdür. Kuzey yarım kürede 22 Aralık’ta güneş ufuktaki en düşük noktasına gelir. Güneş’e tapan paganlar bunu “*Güneş’in Ölümü*” olarak ifade etmişlerdir. Bundan sonra Güneş’in güneye doğru gidişi 3 gün süreyle durur. Üç gün sonra Güneş, Güney takımyıldızının üzerinde tekrar yükselmeye başlar. 25 Aralık’ta Güneş’in olduğu yerde bir HAÇ şekli görülür. Bundan sonra Güneş kuzeye doğru hareket eder ve günler uzamaya başlar...

Bu astrolojik olaylar Güneşe tapan paganlar için çok iyi biliniyordu. Pek çok teoloğa göre Roma'nın devamı için İsa bir Güneş Tanrısı haline getirilmiştir. (Not: Zeitgeist'e göre çıkarım şöyledir: "İsa Diye Birisi Hiç Yaşamamıştır!") (Zeitgeist, Zamanın Ruhü).

2.5. Anadolu ve Güneş:

Anadolu'da kurulan uygarlıklarda da gökteki hâkim Güneş'in yeryüzündeki temsilcisinin Kral olduğuna dair inancı görmekteyiz. *I. Şuppiluliuma*'dan sonra "Hitit kanatlı güneş kursu", *Hatti Ülkesinin* büyük krallarının ve kraliçelerinin ikonograflerinin bir parçası haline gelmiştir. *Hitit* krallarının Güneş tanrısallıkları nedeniyle kanatlı Güneş Kursu'nun, *Utu* (Güneş) sembolü olduğunu düşünmek doğrudur. H. Kübra ENSERT'in bildirdiğine göre; Eski Hitit Döneminin başlangıcından itibaren, Hava tanrısı ile *Arinna'nın Güneş Tanrıçası*, *Siu(n)*'nun Güneş tanrısallığı fonksiyonunu üzerlerine almışlardır. *Arinna'nın Güneş Tanrıçası*'nın görevlerine, yeryüzünde ve gökyüzünde hükümdarlık da dâhildir. Ülke, yeryüzü ve gökyüzü içindeki ordu/halk ile birlikte sadece Hava tanrısına aittir; Hava tanrısı kralı kendi vekili yapmıştır ve ona tüm *Hattuša Ülkesini* vermiştir (Ensert, H.K., 2005). *Arinna'nın Güneş Tanrıçası*'nın "gökyüzü" tanrıçası olduğu gibi, bir "yeraltı" tanrıçası rolünün de varlığı dile getirilmektedir. Bununla birlikte *Arinna'nın Güneş Tanrıçası*, zamanla Tanrıça *Hepat*, *İstar*, *Kubaba*, *Kibele* ile özdeşleştirilmiştir. Bunun nedeninin politik anlamda, ülkeyi tek krallık çatısı altında toplama anlayışı ile Güneş'in "Birlik" ifade eden bir sembol olmasının etkisi vardır. *Fatma Seviç* (2008) bu durumu şöyle ifade ediyor: "*Arinna'nın Güneş Tanrıçası*, Hitit Tarihi boyunca devletin ve ülkenin baş tanrıçası olsa da imparatorluğun sonlarına doğru başka tanrıçalarla bir tutulmuş ve hatta konumu onlar tarafından işgal edilmiştir. Esasen birbirleriyle eşitlenmek istenen tanrı ve tanrıçaların karakterlerinde benzer yanlar olmakla birlikte bazen bu eşitlenme tamamen zorlama olabilmektedir. Özellikle *Arinna'nın Güneş Tanrıçası* ve *Hepat*'ın birbiriyle eşitlenmek istenmesine rağmen farklı oldukları anlaşılmaktadır. Ortak yanları her ikisinin de çağdaş olan iki ayrı topluluğun baş tanrıçaları olmalarıdır. Baş tanrıça olarak devletin, orduların, adaletin ve toplumun hâkimi aynı zamanda himaye edenidirler. Buradan yola çıkarak hem "savaşçı" hem de "ana" özellikleri taşırlar. Çünkü dâhil edildikleri devleti ve toplumu korumak ve onlar için savaşmakla yükümlü bir kimliğe bürünmüşlerdir. Farklı karakter özellikleri taşırsalar da bazı tanrı ve tanrıçaları tek bir kültün çatısı altında toplayarak sayılarını azaltmak, Anadolu'da ilk defa Hitit Krallığı döneminde gündeme gelen bir konudur. Bilindiği gibi Hitit Devleti, Anadolu'nun ilk

merkezi krallığıdır ve bu krallığın izlediği birleştirici ve yayılcı politika dinsel inançlara olan yaklaşımda da kendini göstermiştir.”

2.6. Mu Kıtası ve Güneş:

Güneş konusunun *Mu Kıtası* ile ilişkisini kurabilmek için konu ile ilgili bazı temel bilgileri Ergün Candan'ın “*Türklerin Kültür Kökenleri*” isimli çalışmasından özetleyerek ve kendi yorumlarımızı katarak şöyle sunabiliriz:

“İnsan soyunun üzerinde türediği Kayıp Kıta MU hakkında önemli çalışmaları yapan ve eserler veren ilk kişi İngiliz asker ve araştırmacı *James Churchward*'dır (d. 1851 - ö. 1936). O'nun eserlerini okuyan Mustafa Kemal Atatürk, *Tahsin Mayatepek*'i Türklerin kültür kökenlerini araştırması için *Meksika Yucatan*'a gönderir (1935-1937 yılları). Güneş Dil Teorisi'nin geliştirilmesinde Mayatepek'in Mu hakkındaki raporları da kullanılmıştır (...).

Nuh Tufanı olarak bilinen Tufan'ın öncesinde bugün küçük adaların bulunduğu Pasifik Okyanusu üzerinde Doğu ucundan Batı ucuna 9.500 km, Kuzey ucundan Güney ucuna 4.800 km uzunluğunda devasa bir kara parçası bulunmaktaydı. Bu kara parçası, MU Ülkesiydi!

Gerek bu adalarda bulunan tabletlerden gerekse de Orta Asya ve Amerika'da bulunan tabletlerden anladığımız kadarıyla MU; Geniş düzlükleri olan güzel, tropikal bir kıtaydı. Kıtada yüksek dağlar bulunmazdı. Çünkü dağların oluşumuna neden olacak jeofizik etkenler henüz ortaya çıkmamıştı. Bütün kıta insana huzur veren yemyeşil çimle kaplıydı. Uzun kumsal sahil şeridini ise görkemli palmiyeler süslüyordu...

Bu yeryüzü cennetinde insanlar kavgadan ve her türlü gürültü ve patırtıdan uzak, daha savaş nedir bilmedikleri, neşe ve mutluluğun hüküm sürdüğü bir ortamda yaşamaktaydılar.

Altmış dört milyonluk nüfus, on ayrı halkın tek bir devlet altında toplanmasıyla oluşmuş bir yönetime bağlıydı. Başlarındaki Rahip Kral hem inisiyasyondan hem de devlet yönetiminden sorumluydu ve RA-MU adıyla anılıyordu. Kurdukları devlete “*Güneş İmparatorluğu*” diyorlardı (Yazarın Görüşü: *Campanella*'nın Güneş Ülkesi Ütopyası'nın kaynağını Mu'da aramak gerekir.).

Mulular için; DAİRE SEMBOLÜ, VARLIĞIN BİRLİĞİNİN (TEVHİD İNANCININ) sembolüydü. Dairenin içi Tanrı'yı, dışı ise Tanrı'nın yansımasını (yaratılanları) göstermekteydi.

Mulululara göre GÜNEŞ de, bu dairenin görünür, en güzel sembolüydü. Anlaşıldığı üzere Güneş İmparatorluğu; BİR olanın İmparatorluğu!

Mululara göre BİR olanın tezahürü EVREN; DÖRT BÜYÜK ENERJİ'nin (Ruh, Fizik, Hayat ve Zaman Enerjileri) birbirleriyle olan etkileşimleri sonucu oluşmuştu. Bu dört enerji daha sonraları; Toprak, Hava, Su ve Ateş olarak sembolize edilmiştir.

Mulular için DİN YOKTU. Çünkü o dönemlerde kozmik bilgilerin sembollere büründürülerek insanlara anlatıldığı DİNSEL EĞİTİM SİSTEMİ değil, kozmik bilgilerin APAÇIK öğretildiği inisiyatik bir sistem işler durumdaydı. Bu dönemde insanlar için henüz dinlere ve mitolojilere gerek yoktu...

Mulular, bugünkü biz insanların ruh ve beden yapısından daha üstün bir yapıya sahiptiler. Astral yapılarının günümüz insanlarından daha yüksek titreşimli maddelerden oluşmuş olması nedeniyle Mulular; ruhsal enerjilerini çok daha kolay kullanıyorlardı. Dünya'da geniş bir şuur açıklığı içinde yaşadıkları gibi Öte Âlem ile de istedikleri an irtibata geçebiliyorlardı. Böylelikle doğmadan önceki yaşam planlarını rahatlıkla kontrol edebiliyorlar ve ona göre kendilerini bu dünyada yönlendirebiliyorlardı.

Hint Yogasutrası'nda yer alan *Aiçvarya*, yani bir insanın sahip olduğu halde kullanmasını bilemediği yeteneklerini öğrenme biliminin kökleri Mululara dayanıyordu (...).

Naacallar adı verilen Mu Rahipleri, Mu Kültürü adı verilen bu özellikleri 7 büyük merkezde isteyenlere öğretiyordu. Günümüzde ise bu kültür sadece özel bir eğitimden geçen (inisiye olan) seçilmiş kişilere "Kutsal Sırlar" olarak aktarılmaktaydı...

MÖ 30,000 yıllarından itibaren Mu Kıtasından Dünya'nın değişik bölgelerine BÜYÜK GÖÇLER başlamıştı... Mu Rahipleri *Naacallar* de değişik kıtalara yolculuklar yaparak Mu Kültürünü dünyanın değişik yerlerine yaymaya başlamışlardı (...).

Mu, battı. Mu kolonileri dünyaya yayılırken GÜNEŞ sembolü BİRLİK ifadesinden çıktı, GÜNEŞ'e tapınmaya dönüştü. Hak olan batıl oldu. Oysaki ışınları olmayan daire şeklindeki Güneş, Mu'nun sembolüydü. Bayrağıydı. Bugün bu bayrak JAPONYA'nın bayrağı olarak

mevcuttur. Mu kolonileri ise Mu'dan ayrılışı simgelemek için *Işınlar Saçan Güneş* sembolünü bayrak olarak kullandılar (...).

İlk insanların yarattığı ilk kültür, bilimsel kanıtlara göre henüz varlığı tartışmalı olsa da, ezoterik kayıtlarda yerini almış olan, *Mu Kültürü*'dür. *Atatürk* tarafından da Türklerin kültürel köklerini araştırma çalışmaları, Mayalar'ı incelemek üzere *Tahsin Mayatepek*'in Meksika Yucatan'a gönderilmesiyle devam etmiştir. Bu çalışmalar Mayalar ile Türklerin ortak ataları olarak, Mu Kültürünü işaret etmiştir. Pasifik Okyanusu'na gömüldüğüne inanılan Mu Kıtasında yaşayan atalardan kalan bilgiler de bu yaratılış sırrını en saf haliyle özetlemektedir (...).

Mulular, Vahdet-i Vücut düşüncesini Güneş sembolü ile anlatmışlardır. Bir yuvarlak olarak Güneş'i çizmişler ve onun sayısal değerini 1 olarak belirlemişlerdir. Sembolün adı *Hun*'dur. Hun, Tanrı anlamında kullanılan bir sözcüktür Naga ve Maya dilinde. *Hun* adının *Hun* İmparatorluğu tarafından isim olarak kullanılmış olması Hunluların (Türklerin) bir Mu kolonisi olduğunu göstermektedir. (...)" (ERGün, C., 2002).

2.7. Japonya ve Güneş:

Bayrağında kızıl güneşi taşıyan Japonya'nın kendi imparatorluklarına Güneş İmparatorluğu demeleri, Güneş konusunda Japonya'dan da söz edilmesini gerekli kılar. Japonlar kendi ülkelerine "*Nihon* = Yükselen Güneş Diyarı" derler. Şinto dini Japonya'yı tanrısal çift tanrıça *İzanami* ile tanrı *İzanagi*'nin yarattığını öğretir. Güneş tanrıçası *Amaterasu*; *İzanagi*'nin kızı ve en önemli Şinto tanrıçasıdır. *İzanagi* ölümler diyarından kaçmayı başardıktan sonra hemen yüzünü yıkar. Gözlerindeki karanlığı atar ve hemen sol gözünden *Amaterasu* doğar. *Amaterasu* çoğu kez cana yakın ve iyi huylu bir tanrıçadır. Kardeşi Ay tanrısı *Tsukiyomi no Mikoto* ile sırt sırta vermiş halde oturur (Not: *Apollo* ve *Artemis* kardeşliğine benzerlik var. Ancak burada Güneş bir tanrıçadır.). Japon imparatorları kendilerini *Amaterasu*'nun torunu ve dünyadaki temsilcisi kabul ederlerdi. Modern çağda İmparatoru '*Amaterasu*'nun torunu' sayan yaklaşım Japonya'da aşırı milliyetçiliğe ve tanrısal kökeninden dolayı Japon halkının diğer halklardan üstün olduğu anlayışına temel oluşturdu. Bu varsayım Japonya'yı İkinci Dünya Savaşı'na sürükledi. Ancak Savaş'ın kaybedilmesinden sonra 1946 yılında dış güçlerin baskısı altında Japon İmparatoru tanrısal statüsünden vazgeçmek zorunda kaldı (Mitoloji, ss.348-373).

3. Orjinal YOGA Sisteminde Güneş Enerjisi:

Eserlerinde Orjinal YOGA Sistemini anlatan Üstad *Akif Manaf*'ın “Çakra”, “Kundalini” ve “Samadhi” isimli eserlerinde ilgili bölümleri incelediğimizde *Güneş Enerjisi*nin insan bedeni üzerindeki etkilerini de ortaya koymuş oluruz. Eserlerin ilgili bölümlerinden yapacağımız özet ve çıkarımlarımız şöyledir:

“Sanskritçe *Nadi* kelimesi Enerji Kanalı anlamına gelmektedir. İnsan vücudunda enerji bedenini oluşturan yüzbinlerce *Nadi* mevcuttur. *Nadiler* enerji giriş-çıkış girdapları olan *Çakralar* ile bağlantılıdır. Enerji merkezleri bedensel, zihinsel ve duygusal enerjilerin fiziksel düzeyde birbiriyle temasa geçme yerleridir. *Prana* denilen Evrensel Enerji, bedensel ile zihinsel düzeyi, zihinsel ile duygusal düzeyi birbirine bağlayan güçtür. *Nadiler* *Kandasthana* denilen iki merkezden vücuda yayılır. Bunlardan biri kalp bölgesinde diğeri karın bölgesindedir. Karın bölgesinde olan *Kandasthana* ki adı *Kanda Mula*'dır, anüsten on iki parmak yukarıda ve yumurta biçimindedir. Bu merkezden 72,000 *Nadi* vücuda yayılır. Bunlardan en önemli 3'ü *Suşumna Nadi*, *İda Nadi* ve *Pingala Nadi*'dir. *Suşumna Nadi* omurga hizasında yerleşen temel 7 çakra ile bağlantılı temel enerji kanalıdır. Sanskritçe *Suşumna* 'direk yol' demektir (Yazarın Görüşü: *Suşumna Nadi*, Kur'an-ı Kerim'in *Sırat* tabiri ile ilişkili görünmektedir.) *Pingala Nadi* kanalı ise *Kanda Mula*'nın sağından başlar ve kıvrımlı bir yol izleyerek iki kaş arasında 3. Göz denilen *Agya Çakra*'ya sağ taraftan varır. Bu kanal GÜNEŞ Enerjisini taşır. *İda Nadi* ise, *Kanda Mula*'nın solundan başlar, kıvrımlı bir yol izler ve *Agya Çakra*'ya soldan yaklaşır. (Yazarın Görüşü: Bu enerji kanalları gözle görülebilseydi bir asa'ya sarılmış iki yılan gibi görünürlerdi. Bu görüntü çifte yılanlar olarak bilinen *Hermes'in Caduseus*'u, Tıp Tanrısı *Asklepios'un yılanlı asa*'sıdır. Kur'an'da ve Tevrat'ta anlatılan Hz. Musa'nın (a.s.) yere bırakıldığında yılana dönüşen asa'sı da *Suşumna Nadi* ile ilişkili bir mucizedir.) Devam edersek *Pingala Kanalı*ndan vücudun fizyolojik işlevlerini yerine getiren GÜNEŞ enerjisi akar. *İda Kanalı*ndan ise vücudun sezgisel, duygusal işlevlerini gerçekleştiren AY enerjisi akar. GÜNEŞ enerjisi; sol beyin aktiviteleri ile ilişkilidir. Otonom sinir sisteminde Sempatik Sinir Sistemi ile ilişkilidir. AY enerjisi ise sağ beyin aktiviteleri ile ilişkilidir. Otonom sinir sisteminde Parasempatik Sinir Sistemi ile ilişkilidir YOGA öğretisi; vücutta Güneş ve Ay enerjileri DENGİ halinde olduğunda (Yazarın Görüşü: Kuran-ı Kerim'in *Sıratel Müstakiym* tabirine denk düşüyor.) *Suşumna Nadi* üzerinden *KUNDALİNİ* adı verilen *Hayat (Yılan) Enerjisi*nin yükselmeye başlayacağını anlatır. *Kundalini*

yükseldiğinde de YOGA'nın *Samadhi* denilen son aşamasına ulaşılır. Bu aşama Bireysel Ruh'un Evrensel Ruh ile buluşma, kavuşma halidir (Manaf, A. 2014b; Manaf, A. 2014c; Manaf, A. 2014d).” (Yazarın Görüşü: *Samadhi* Tasavvufta *vecd* kavramına denk düşüyor. *Samadhi*'nin İhlas Suresi'nde *Samed* kavramı ile ilişkisi araştırılmalıdır. Yazar'a göre *Samadhi* ve *Samed* aynı kavramlardır.).

4. Türklerde Güneş İnanışları:

Necati Gültepe'nin “*Türk Mitolojisi*” adlı eserinde Güneş hakkında bizlere özetle şu bilgiler sunulmaktadır:

“Türklerde Güneş doğunun, Ay batının sembolüydü. Teleüt Türklerinde *Gök Kartalı*'nın duruşuna göre Ay Kuzeyi (karanlığı, soğuğu), Güneş Güneyi (aydınlığı, sıcaklığı) temsil ederdi. Kartal'ın sağ kanadı Güneş'i, sol kanadı Ay'ı örterdi. Göktürkler yönlerini tayin ederlerken yüzlerini doğuya dönerler ve Doğu'ya ‘İleri’ derlerdi. Oğuz Destanı'nda gün ağarmasına ve sabaha büyük önem verildiği görülür. Güneş battıktan sonra hayat durur. Altay Şamanlarının kapıları daima doğuya açılırdı. Altay yaratılış destanlarında cennet ve Hayat Ağacı Doğu bölgelerinde bulunuyordu (Not: Tevrat'taki Aden Cenneti anlatımında da Doğu yönünü görürüz.). Türklerde genel olarak Güneş bir “Ana”, Ay ise bir “Ata”dır. *Ay Ata Destanı*'nda da Güneş anne rolünü oynar. Yakut Türklerinde Güneş ve Ay ikiz kardeştir. Güneş Tanrısı “*Kün Toyon*” daha önemlidir. Altay Türklerine göre Ay ve Güneş'i yaratan *Tanrı Ülgen*'di ve *Ülgen*'in tahtı Ay ve Güneş'ten çok daha yüksekteydi. Ayrıca Güneş'in kırıntılarından oluşan ve insanlara daima iyilik getiren bir Tanrı daha vardı. Bu Tanrının adı *Suyla* idi (Not: *Suyla*, Güneş ışınlarının insan fizyolojisi ve sağlığı üzerine olumlu etkilerinin bir yansıması olarak kabul edilebilir.). Altay Türeyiş efsanelerinde Ay ve Güneş'in bir ayna (*toluy*) olduğu yazılıdır. Ay ve Güneş; ışığını, ısısını Tanrı'dan alan, kendi kudretleri olmayan yansıtıcılarıdır sadece (Not: İslam inancı ile benzerliklere dikkat çekilmelidir.).

Güneşin oluşu ile ilgili bir Altay efsanesinde şöyle yazar:

'Ne ay ne güneş varmış, insanlar uçarlarmış

Uçanlar ısı verir, ışıklar saçarlarmış.

Nasıl olmuşsa bir gün, bir insan hastalanmış,

Tanrı bir şey göndermiş göğün içinde yanmış.

Aynaya benzer şeyler, büyümüş büyümüşler,

Onların ışıkları, gökleri bürümüşler.

Bunlar göklerde yanan, ayla güneş olmuşlar,

Yeryüzünde yaşayan, insana eş olmuşlar... ’ (Gültepe, N.,2014)’.

5. İslam ve Güneş:

Kur’an’da on yedi ayette GÜNEŞ’ten bahsedilirken GÜNEŞ, pek çok ayette AY ile birlikte anılır. Ancak Yasin Suresi’nin 38., 39. ve 40. ayetlerine ayrıca değinmek gerekir. Bu ayetler Orjinal YOGA Sistemi’nin, Güneş ve Ay Enerjileri bilgisiyle bağdaştırılarak okunduğunda insan ve sağlık açısından yeni bir anlam kazanır. Yeni bir tefsiri gerekli kılar. Buna göre; Kur’an’da anlatılan Güneş ve Ay sadece gök cisimleri olan Güneş ve Ay değildir. Bu ayetlerde, insan vücudundaki Güneş ve Ay enerjileri ile bunların içinden geçtikleri enerji kanalları da anlatılmaktadır.

Yasin Suresi 38. – 40. Ayetler:

“Veş şemsu tecrî li mustekarrin lehâ, zâlike takdîrul azîzil alîm(alîmi).

Meali: Ve Güneş, onun için istikrarlı kılınan (yörüngesinde) akar gider. İşte bu azîz ve alîm olan (en iyi bilen) Allah’ın takdiridir.” (Yasin Suresi, 38. ayet).

“Vel kamere kaddernâhu menâzile hattâ âdekel urcûnil kadîm(kadîmi).

Meali: Ve Ay, kurumuş hurma salkımı dalı gibi bir şekil (bedir şeklinden hilâl) haline dönünceye kadar ona menziller takdir ettik.” (Yasin Suresi, 39. ayet).

“Leş şemsu yenbegî lehâ en tudrikel kamere ve lel leylu sâbikun nehâr(nehâri), ve kullun fî felekin yesbehûn(yesbehûne).

Meali: Güneş'in Ay'a yetişmesi ve gecenin gündüzü geçmesi mümkün olamaz. Ve hepsi feleklerinde (yörüngelerinde) yüzerler (seyrederler). (Yasin Suresi, 40. ayet).

(Yazarın Görüşü: Ayetlerde söz edilen Güneş ve Ay; insan bedenindeki Güneş ve Ay enerjilerine denk düşer. Ancak bu bilgiye herhangi bir kaynakta rastlanmamıştır.) (İmam İskender Ali Mihr Meali).

Enam Suresi 74-82. Ayetler arasında Hz. İbrahim'in (a.s.) bir kıssası anlatılır:

“74 - İbrahim, babası Âzer'e demişti ki: "sen putları tanrı mı ediniyorsun? Doğrusu ben seni ve kavmini açık bir sapıklık içinde görüyorum".

75 - Böylece biz İbrahim'e göklerin ve yerin melekûtunu (muhteşem varlıklarını) gösteriyorduk ki, kesin inananlardan olsun.

76 - Üzerine gece bastırınca, bir yıldız gördü:"Rabb'im budur" dedi. Yıldız batınca da:" Ben batanları sevmem" dedi.

77 - Ay'ı doğarken gördü: "Rabb'im budur" dedi. O da batınca: "Yemin ederim ki, Rabbim bana doğru yolu göstermeseydi, elbette sapıklığa düşen topluluktan olurdum" dedi.

78 - Güneş'i doğarken görünce: "Rabb'im budur, bu hepsinden büyük" dedi. O da batınca dedi ki: "Ey kavmim! Ben sizin (Allah'a) ortak koştuğunuz şeylerden uzağım".

79 - "Ben yüzümü tamamen, gökleri ve yeri yoktan var edene çevirdim ve artık ben asla Allah'a ortak koşanlardan değilim".

80 - Kavmi onunla tartışmaya başladı. O da onlara dedi ki: "Beni doğru yola erıştirdiği halde Allah hakkında benimle mücadele mi ediyorsunuz? O'na ortak koştuklarınızdan hiç korkmuyorum, ancak Rabbimin dilediği şey hariç. Rabbim ilmiyle her şeyi kuşatmıştır. Hiç düşünmez misiniz?"

81 - "Hakkında hiçbir delil indirmediği halde, siz Allah'a ortak koşmaktan korkmuyorsunuz da, ben sizin ortak koştuklarınızdan nasıl korkarım?" Eğer bilerseniz söyleyin, bu iki topluluktan hangisi güven içinde olmaya daha layıktır?

82 - İman edenler ve imanlarını zulüm ile karıştırmayanlar... İşte güven onlarıdır ve doğru yolu bulanlar da onlardır.”

(Yazarın görüşü: Hanif din bize ay, güneş ve yıldızların insan üzerindeki bildiğimiz, bilemediğimiz, gözlemyebildiğimiz ve gözlemleyemediğimiz tesirlerinin bizim hizmetimizde olarak, şuurlu bir şekilde yürütüldüğünü öğretir. Her şeyin üzerinde mutlak Akıl'ın sahibi, Yaratıcı Allah (C.C.) vardır. Tapınmak, anlamı gereği tapınılan şeyin hükmü altına girmek demektir. Hanif din buna karşıdır. Oysaki animizm, şamanizm ve aşağıda sunacağımız Türk Khamlığında (Türk şamanizmi) tapınmak değil, doğanın unsurlarına (Ay'a, Güneş'e, Yıldızlara, Ağaçlara, Toprağa, Havaya, Ateşe, Suya...) saygı duymak, onlardaki ruhu hissetmek esastır. Bu da doğayla bütünleşik ve uyumlu, doğaya saygılı olmak, demektir. Sağlıklı bir insan da bu özelliklere sahip olmalıdır.) (Yazır, E.H., Enam Suresi meali).

Kuran-ı Kerim'de Şems (Güneş) Suresinin var olması Güneş'in önemini İslam açısından ayrıca vurgular:

- “1 - Güneş'e ve onun parıltısına,
- 2 - Güneş'in ardından gelen Ay'a,
- 3 - Güneş'i açıp ortaya çıkaran gündüze,
- 4 - Onu örten geceye,
- 5 - Göğe ve onu bina edene,
- 6 - Yere ve onu döşeyene,
- 7 - Nefse ve onu biçimlendirene,
- 8 - Sonra da ona kötülük ve takva kabiliyetini verene yemin olsun ki,
- 9 - Elbette nefsini temizleyip parlatan kurtulmuştur.
- 10 - Onu kirletip gömen de ziyan etmiştir.
- 11 - Semud, azgınlığıyla Hakk'ı yalanladı,

12 - En azgınları ileri atılınca,

13 - Allah'ın Rasulü (Salih peygamber) onlara: "Allah'ın devesini ve onun su nöbetini gözetin." demişti.

14- Fakat onlar peygamberi yalanlayıp deveyi kestiler. Rableri de günahlarını başlarına geçiriverdi de orayı dümdüz etti.

15- Öyle ya, Allah bu işin sonundan korkacak değil ya. (Yazır, E.H. meali, Şems Suresi).

5.1. Bakara (İnek) Suresi ve Güneş:

Bu alt başlık altında Bakara Suresi'nde anlatılan İnek'in tüm ezoterik anlamlarıyla Güneş'i temsil ettiğine dair görüş ve yorumlarımızı sunacağız. Görüşlerimizi aynı konunun ele alındığı Tevrat bölümleriyle karşılaştıracamız. Önce Bakara Suresi'nde konu ile ilgili ayetlerin meali:

“67. Hani bir zamanlar Musa kavmine demişti ki Allah, size bir bakara (sığır) boğazlamanızı emrediyor. Onlar da "Sen bizimle eğleniyor, alay mı ediyorsun?" dediler. Musa da: "Böyle cahillerden biri olmaktan Allah'a sığınırım." dedi.

68 - Onlar, "Bizim için Rabbine dua et, her ne ise onu bize açıklasın." dediler. Musa, "Rabbim buyuruyor ki, o ne pek yaşlı, ne de pek taze, ikisi arası dinç bir sığırdır, haydi emrolduğunuz işi yapınız." dedi.

69 - Onlar, "Bizim için Rabbine dua et, rengi ne ise onu bize açıklasın." dediler. Musa, "Rabbim buyuruyor ki, o, bakanlara sürur veren, sapsarı bir sığırdır." dedi.

70 - Onlar, "Bizim için Rabbine dua et, o nedir bize iyice açıklasın, çünkü o bize biraz karışık geldi, bununla beraber Allah dilerse onu elbette buluruz." dediler.

71 - Musa, "Rabbim buyuruyor ki o, ne çifte koşulup tarla süren, ne de ekin sulayan, ne de salma gezen ve hiç alacası olmayan bir sığırdır". Onlar da: "İşte tam şimdi gerçeği ortaya koydun." dediler. Nihayet onu bulup boğazladılar. Az kaldı yapmayacaklardı.

72 - Hani bir zamanlar siz bir adam öldürmüştünüz de onun hakkında birbirinizle atışmış ve onu üstünüzden atmıştınız, halbuki Allah, saklamış olduğunuzu açığa çıkaracaktı.

73 - İşte bundan dolayı, o sığırın bir parçası ile o ölüye vurun, dedik. Allah ölüleri işte böyle diriltir ve size âyetlerini gösterir, belki aklınızı başınıza toplarsınız. (Bakara Suresi 67-73)” (Yazır, E.H. meali, Bakara Suresi).

Aşağıda sunacağımız yorumlar “Kur’an’ın Anlattıkları” isimli yayımlanmamış kitap çalışmamızın Bakara Suresi ile ilgili bölümünden alınmadır:

Bakara Suresi’nde geçen olayın anlatıldığı “Tevrat’ın Sayılar Bölümü 19. Bap”ına bakalım ve karşılaştırmamızı yapalım:

‘Tevrat-Sayılar-19. Bap:

1. RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi:
2. "RAB'bin buyurduğu yasanın kuralı şudur: İsraililer'e size kusursuz, özürsüz, boyunduruk takmamış **kızıl bir inek** getirmelerini söyleyin.
3. İnek Kâhin Elazar'a verilsin; ordugahın dışına çıkarılıp onun önünde kesilecek.
4. Kâhin Elazar parmağıyla kanından alıp yedi kez Buluşma Çadırı'nın önüne doğru serpecek.
5. Sonra Elazar'ın gözü önünde inek, derisi, eti, kanı ve gübresiyle birlikte yakılacak.
6. Kâhin biraz sedir ağacı, mercanköşkotu ve kırmızı iplik alıp yanmakta olan ineğin üzerine atacak.
7. Sonra giysilerini yıkayacak, yıkanacak. Ancak o zaman ordugaha girebilir. Ama akşama dek kirli sayılacaktır.
8. İneği yakan kişi de giysilerini yıkayacak, yıkanacak. O da akşama dek kirli sayılacak.

9. "Temiz sayılan bir kişi ineğin külünü toplayıp ordugahın dışında temiz sayılan bir yere koyacak. İsrail topluluğu temizlenme suyu için bu külü saklayacak; bu, günahattan arınmak içindir.
10. İneğin külünü toplayan adam giysilerini yıkayacak, akşama dek kirli sayılacak. Bu kural hem İsraililer, hem de aralarında yaşayan yabancılar için kalıcı olacaktır.
11. "Herhangi bir insan ölüsüne dokunan kişi yedi gün kirli sayılacaktır.
12. Üçüncü ve yedinci gün temizlenme suyuyla kendini arındıracak, böylece paklanmış olacak. Üçüncü ve yedinci gün kendini arındırmazsa, paklanmış sayılmayacak.
13. Herhangi bir insan ölüsüne dokunup da kendini arındırmayan kişi RAB'in Konutu'nu kirletmiş olur. O kişi İsrail'den atılmalı. Temizlenme suyu üzerine dökülmediği için kirli sayılır, kirliliği üzerinde kalır.
14. "Çadırda biri öldüğü zaman uygulanacak kural şudur: Çadıra giren ve çadırda bulunan herkes yedi gün kirli sayılacaktır.
15. Kapağı iple bağlanmamış, ağzı açık her kap kirli sayılacaktır.
16. "Kırda kılıçla öldürülmüş ya da doğal ölümle ölmüş birine, insan kemiğine ya da mezara her dokunan yedi gün kirli sayılacaktır.
17. "Kirli sayılan kişi için bir kabın içine yakılan günah sunusunun külünden koyun, üstüne duru su dökceksiniz.
18. Temiz sayılan bir adam mercanköşkotunu alıp suya batıracak. Sonra çadırın, bütün eşyaların ve orada bulunanların üzerine serpecek. Kemiğe, öldürülmüş ya da doğal ölümle ölmüş kişiye ya da mezara dokunanın üzerine de suyu serpecek.
19. Temiz sayılan adam, üçüncü ve yedinci gün kirli sayılanın üzerine suyu serpecek. Yedinci gün onu arındıracak. Arınan kişi giysilerini yıkayacak, yıkanacak ve akşam temiz sayılacak.

20. Ancak, kirli sayılan biri kendini arındırmazsa topluluğun arasından atılmalı. Çünkü RAB'bin Tapınağı'nı kirletmiştir. Temizlenme suyu üzerine dökülmediği için kirli sayılır.
21. Onlar için bu kural kalıcı olacaktır. Temizlenme suyunu serpen kişi de giysisini yıkamalı. Temizlenme suyuna dokunan kişi akşama dek kirli sayılacak.
22. Kirli sayılan birinin dokunduğu nesne kirli sayılır; o nesneye dokunan da akşama dek kirli sayılır.' (Tevrat-Sayılar-19. Bap).

Bu Bap'ın 2. Ayetindeki ineğin tanıtımı bizi bir gerçeğe götürüyor: "...kusursuz, özürsüz, boyunduruk takmamış **kızıl bir inek**". Kusursuz, özürsüz, boyunduruk takmamış çevirilerine karşılık gelen Kur'an çevirisi de benzerdir. Ancak ineğin rengi Kur'an'daki gibi SARI (safra) değil; KIZIL. Bu durumda ya Tevrat bilgisi yanlış ya Kur'an bilgisi yanlış diye düşünmek gerek. Hangisi? Düşünce ufukumuzu geliştirelim mi? Cevabımız iki bilginde doğru olduğu yönündedir. Güneş; günün saatine göre SARI da görünür KIZIL da... Bu durumda, 'İnek'in neyi sembolize ettiği bizim için iyice açık olmaya başladı. Bakara -73'de bu yüzden, umulur ki akledersiniz, denildi. Tevrat'ın Kızıl İneği ve Kuran'ın Sarı İneği aynı şeyin sembolüdür: GÜNEŞ!

İnek sembolüyle Kur'an ve Tevrat'ta anlatılan İNEK; Mitolojik kahraman "Güneş'in Annesi HATHOR'dur (Hathor için Mısır ve Güneş bölümüne tekrar bakılabilir).

Tevrat'ta ve Kur'an'da kesilen/kesilmesi istenen inek sembolik bir anlatımın baş rol kahramanı GÜNEŞ'tir.

Mitra dininde de Mitra'nın GÜNEŞ'i sembolize ettiğini görmüştük. Orada da MİTRA Boğayı kesiyordu. Boğa; Ay ile özdeş bir semboldü. Ay ise sular ile özdeşti (Not: Ay ile ilgili bilgiler için; "Ay ile İlgili İnanışlar ve Ay'ın Sağlık ve Davranışlar Üzerine Etkileri Üzerine Araştırmaların Sonuçları Arasında Uyumluluk Var mı?" isimli makalemize bakılabilir.). Bu nedenle Mitra dininde; kalbine indirdiği hançer darbeleriyle kurban edildikten sonra, boğanın tam öleceği sırada Ay'a dönüşmesi, yumurtalığından akan döl suyu ile yeryüzündeki canlı varlıkların oluşması anlatılmaktaydı.

Bunun anlamı nedir? GÜNEŞ, AY'ın üzerinde hüküm sürdü.

Tevrat ve Bakara Suresi'nde Hz. Musa (a.s.) ile ilgili anlatılan İNEĞİN KESİLMESİ olayında ne oluyor?

Cevabımız şöyledir:

Bakara Suresi'nin anahtarı Buzağı (Not: Hz. Musa (a.s.) dağda iken kavminin altından buzağıya tapması olayındaki buzağı) ve İnek'tir. Altından yapılma Buzağı da İNEK de BOĞA BURCU ile ilişkilidir (Not: Kubilay Aktaş 'Celcelutiye' kitabının 14. Sayfasında kuyruk sokumunda yer alan kök çakranın Koç ve Boğa burçları ile ilişkisinden söz eder. Kök çakra, nefsi emmare ile ilişkilidir. Bu durumda İslam'da koç ve boğanın kurban edilmesinin bir anlamı da nefsi emmareyi (hırs, kıskançlık, bencillik vb.) yenmek, nefsi emmareden-kök çakradan yükselmektir.).

Mısır takvimine göre Arslan Burcu M.Ö. 10,950 yılında başlar. Bu tarih NUH TUFANI'nın yaşandığı tarihe denk düşer. Bu yüzden Sfenks; İnsan başlı bir Arslan'dır (Not: Mısır ve Güneş Bölümünde anlattığımız *Aslan Tanrıça Sekmeth'e dönüşen Hathor'u hatırlayınız. SU ile gelen TUFAN ve GÜNEŞ bağlantısı açıktır. Mitra (=GÜNEŞ) Boğa'yı (=SU, AY) hançerledi.*).

Sonra Burçlar 2,160 yıllık periyodlarla ilerler. Buna göre;

1. Burç Aslan (MÖ 10,950),
2. Burç Yengeç (MÖ 8,790),
3. Burç İkizler (MÖ 6,630),
4. Burç Boğa (MÖ 4,470),
5. Burç Koç (MÖ 2,310),

6. Burç Balık (MÖ 150) yılında başlamıştı. Ve 2012 yılında içinden çıktığımız burç Balık burcudur. Sonrasında Kova Burcu'na girdik. Kova Burcu halen devam eden burçtur.

Musa Peygamberin (a.s.) yaşadığı dönemde Koç Burcu'na girilmişti. Ancak kadim inanış Boğa Burcunun etkisi altındaydı. Bu yüzden *Altından Bir Buzağı* heykeli yaparak tapınım devam

ettirilmeye çalışılmakta idi. *İnek* ise Eski Mısır'da *Güneş Tanrısı Horus'un Annesi* olan Kozmik inek *HATHOR* idi. M.Ö. 2,700'lere kadar, 2. Krallık döneminde *Hathor'a* tapılmıştır. *Hathor'un Horus'u* babasız doğurma hikâyesi sonradan değiştirilmiştir. *Horus'un* babası *Osiris* annesi de *İsis* olmuştur. Böylece baba olgusu hikâyeye girmiştir. *İsis*, Aşk tanrıçasıdır. *Hathor* da öyle bilinir...

Hathor'un eşi kimdir? *Hathor'un* eşi *Güneş Tanrısı Ra'dır*. Güneş, *Ra'nın* sembolüdür. *Hathor, Ra'ya* kızıp **Mısır'ı terk eder**. Bağlantıyı kurabildik mi? İsrailoğulları'da **Mısır'ı terk ettiler!!**

Bundan sonra, *Ra, Hathor'u* çok özler. Ancak *Hathor dişi bir aslan'a* dönüşür ve kendisine yaklaşan her insan ve tanrıyı yok eder. Aslan'ın da TUFAN ile ilişkili olduğunu görmüştük.

Daha sonrasında; *Thoth; Hathor'a* bir şişe iksir hazırlar ve sonra o tekrardan *Hathor'a* dönüşür. Yani İneğe.

Bakara-71'de İnek'i bulup, onu feda ettiler, denilmektedir (Oysaki Türkçe meallerde onu boğazladılar, kestiler diye ifade edilmektedir). Daha sonra da, hatta bunu neredeyse yapmayacaklardı, bunu yapamasalar tehdit altında olacaklardı, deniliyor ayette.

Tehdit ne imiş? Tehdit *Hathor'un* Aslan'a dönüşmesi, yani yeni bir TUFAN olma tehlikesi imiş. Kavim; *Hathor'un* ve *Ra'nın* neyi sembolize ettiğini anlamış ve gerekli ritüeli Musa Peygamberin (a.s.) önderliğinde gerçekleştirmiş, şuurlanış düzeylerini Güneş sembolünün anlattığı **Vahdetül Vücut, Tevhid** düzeyine yükseltmiştir. Böylece Rabbin (Ra abba= Işık Babası) ne demek istediğini anlamışlar, gereğini yapmışlardır (Not: Bütün bunları anlayabilmek için eski dinleri, mitolojiyi ve ezoterik sembolleri çok iyi yorumlayarak Kuran'ın orijinal metnindeki ifadeleri anlamlandırabilmek gerekmektedir.).

6. Sonuç:

Tüm zamanlar için, tüm toplumların inanışlarında Güneş'in merkezi bir konumda olduğunu söyleyebiliriz. Yeryüzünün iktidar sahipleri; Birlik, düzen, adalet ve güç anlamlarını

yüklenen Güneş'in temsilcisi olarak kendilerini görmüşlerdir. Güneş, Ay ile birlikte bir bütünlük ifade ederek tüm evrenin ve insanın varoluşundaki temel ilkeyi sembolize etmektedir.

Kaynaklar:

1. Akalın, K.H. (2009). Mitra Efsanelerinin Ve Mucizelerinin Hristiyanlık Üzerindeki Etkileri. Akademik Bakış, Uluslararası Hakemli Sosyal Bilimler E-Dergisi. SAYI 17, Temmuz-Ağustos- Eylül.
2. Aktaş, K. (2014). Sufilerin Gizli Hazinesi Celcelutiye. Selis Yayınları, 12. Baskı, İstanbul. ss: 218.
3. Bobaroğlu, M. (2006). Bâtını Gelenek Hermetik ve Sanskritik Öğretiler, Ayna Yayınevi, İstanbul. ss: 25.
4. Campbell, J. (2015). Doğu Mitolojisi, Tanrının Maskeleri, , İmge Kitabevi.
5. Can, Ş. Klasik Yunan Mitolojisi. İnkılap Yayınları. 8 Baskı. Anka Basım.İnkılap Yayınları, İstanbul. ss. 64-65.
6. Candan, E. (2002). Türkler'in Kültür Kökenleri, Sınır Ötesi Yayınları.
7. Eldem, B. (2003). 2012: Marduk'la Randevu, İnkılap Kitabevi.
8. Elliad, M. Dinler Tarihine Giriş. İç: III. Bölüm: Güneş ve Güneş Tapımları. <https://docs.google.com/viewer?a=v&pid=sites&srcid=ZGVmYXVsdGRvbWFpbmxc3lhZmVsc2VmZW1lcmtlenxneDoyZTg2ZmI2M2UzOTJiYmVm> (Erişim: 22.05.2016).
9. Ensert, H.K. (2005). M. Ö. İkinci binde 'kanatlı güneş kursu' ile taçlandırılmış Anadolu Hitit figürleri. Anadolu, 28: 25-47.
10. Evren ve İnsan, Devlerin dansı. <https://insanveevren.wordpress.com/2015/01/02/devlerin-dansi/> (Erişim: 27.05.2016).
11. Gültepe, N. (2014). Türk Mitolojisi. Ress Yayınları. 4. Baskı, İstanbul. ss: 453-459.

12. Güneş. <https://tr.wikipedia.org/wiki/G%C3%BCne%C5%9F> (Erişim: 22.05.2016)
13. Helios. <https://tr.wikipedia.org/wiki/Helios> (Erişim: 27.05.2016).
14. İmam İskender Ali Mihr Meali. Yasin Suresi.
http://www.kuranmeali.org/36/yasin_suresi/38.ayet/kurani_kerim_mealleri.aspx
(Erişim: 30.05.2016).
15. Manaf, A. (2014a). Yoga, Kundalini, Gizemli Evrim Enerjisi. Yoga Serisi-5. Kitap. Genişletilmiş 3. Baskı. Yoga Academy. ss. 34.
16. Manaf, A. (2014b). Yoga, Çakra, Enerji Merkezleri Bilimi. Yoga Serisi-4. Kitap. Genişletilmiş 3. Baskı. Yoga Academy, 2014. ss. 66-81.
17. Manaf A. (2014c). Yoga, Kundalini, Gizemli Evrim Enerjisi. Yoga Serisi-5. Kitap. Genişletilmiş 3. Baskı. Yoga Academy, 2014. ss. 233-252.
18. Manaf A. (2014d). Yoga, Samadhi, Sınırları Aşmak. Yoga Serisi-10. Kitap. Genişletilmiş 3. Baskı. Yoga Academy, 2014. ss. 327-329.
19. Mersin, M.A. Babil Mitolojisi. Ortadoğu söylentilerine göre Babil evrenin yaratılışı: Enuma Elish. <http://mehmetalimersin.com.tr/babil-mitolojisi/> (Erişim: 27.05.2016)
20. Mitoloji. Başvuru Kitapları. NTV yayınları. ss: 40-43.
21. Mitoloji. Başvuru Kitapları. NTV yayınları. ss: 82-93.
22. Mitoloji. Başvuru Kitapları. NTV yayınları. ss: 136.
23. Mitoloji. Başvuru Kitapları. NTV yayınları. ss: 348-373.
24. Sevinç F. (2008). Hitit dininde Arinna'nın Güneş tanrıçası ve onunla özdeş tutulan diğer tanrıçalar. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 1: 175-195.
25. Tevrat-Sayılar-19. Bap.
https://tr.wikisource.org/wiki/Eski_Ahit/Say%C4%B1lar/BAP_19 (Erişim: 31.05.2016).

26. Yazır, E.H. Bakara Suresi meali. <http://www.kuranikerim.com/melmalili/bakara.htm>
(Erişim: 30.05.2016).
27. Yazır, E.H. Enam Suresi meali. <http://www.kuranikerim.com/melmalili/enam.htm>
(Erişim: 11.05.2016).
28. Yazır, E.H. şems Suresi meali. <http://www.kuranikerim.com/melmalili/sems.htm>
(Erişim: 30.05.2016).
29. Zeitgeist (Zamanın Ruhı). <https://www.youtube.com/watch?v=BRkyY23mgVc>
(Erişim: 30.05.2016).